

SIARD

kostel sv. Cyrila a Metoděje

Číslo 1, ročník 28

www.farnostzidenice.cz

vychází 28. února 2021

Radost & Půst

Po včerejší postní nedělní výzvě redakce našeho časopisu Siard jsem měl velkou radost.

Vždycky jsem měl s českým jazykem smůlu a nějak se mi nedařilo proniknout do tajů jeho gramatiky. Jsem přesvědčený, že mne čáp upustil na správném místě, ale dar na gramatiku jsem nedostal. Když jsem tedy četl text výzvy, našel jsem v něm jedno místo, kde mi připadalo, že chybí čárka. Věděl jsem, že se musím někoho chytrého zeptat, protože “když něco nevím, zeptám se”. Tak jsem se zeptal. Mezi farníky v kostele se totiž našla jedna učitelka českého jazyk a jedna milovnice gramatiky. A měl jsem pravdu! Náhodou jsem objevil jednu čárku, která se zatoulala neznámo kam.

Druhá radost přišla, když mi tentýž den odpoledne přistál v mobilu text reagující na tuto výzvu. Tento článek mluvil o tom, co dobrého Bůh udělal pro některé z nás. Byl jsem nadšený!!! Naneštěstí se připlazil had pochybností a mne hned začalo napadat, co a jak by si mohl vyložit čtenář Siardu. Ten článek byl totiž napsán tak “nekatolicky” nadšeně o tom, co Hospodin dělá. A já se domnívám, že se většinou takových textů bojíme. Nepřijdou nám dost katolicky postní a pokorné. Text se už do tohoto čísla Siardu nevejde. Těším se, že tam bude příště.

Možná se nám někde vytratila radost z toho, že Bůh jedná i skrze nás. A neumíme si to přiznat. Snad jsme zapomněli, že k dobrému zpytování svědomí patří i shrnutí

toho, co dobrého a krásného pro nás Pán udělal. Maria říká odvážnou větou: “Od této chvíle mě budou blahoslavit všechna pokolení, že mi učinil veliké věci ten, který je mocný.” Ne proto, co udělala ona sama, ale kvůli tomu, co dovolila Bohu, aby on skrze ni udělal. Víím, že se s ní nikdo z nás nemůže srovnávat. Jen se domnívám, že by nám trocha radosti z toho, že i pro nás a skrze nás Bůh mnoho dělá, neuškodila.

Ono se v naší blízkosti najde dost těch (i my sami), kteří nám připomenou naše hříchy.

Postní doba je dobou, kdy se máme navrátit k Bohu. Myslím, že se mu nelíbí, když pochybuje o tom, co on skrze nás dělá. Nebojme se radovat se i teď, když se postíme, nebo právě teď v postu. Radovat se z těch velikých a krásných věcí, které Pán koná. A někdy k nim použije i nás. A někdy se můžeme radovat také z toho, co Pán dělá skrze druhé lidi.

V příštím čísle se těším na vaše příspěvky. Kostelníci by mohli vyprávět. Třeba, jaký byl nepořádek v sakristii, když jsem tam sám hospodařil. Vidíte, zas mne nenapadne nic povzbudivého. Ale neztrácím naději, že se i já jednou polepším! Dalo by se mluvit o opravách, o narozených dětech, o místech, kam se naše farnost rozrostla díky online světu, o navrácených do farnosti, o těch, na které si někteří z vás vzpomněli a přivedli je zpět.

Na závěr jedna prosba: “Bože díky, že nás vedeš. Dej nám odvahu nechat se vést dál.”

Váš P. Petr Beneš, farář

P.S.: Připomínám: první mrknutí v přenosech mší svatých je pro všechny, kteří se dívají, druhé je pro každého zvlášť a to třetí si vyžádal můj otec a podle jeho slov je tedy pro stařečky.

Výročí

2.2. 2016 zemřel **P. Zdeněk Vojtěch Pospíšil**, který 17 let – od r. 1998 – působil v naší farnosti jako výpomocný duchovní (5. výročí úmrtí).

13.2. 1981 zemřel **P. Jakub Rabušic, SJ**, někdejší profesor na gymnáziích v Praze, spirituál kněžského semináře v Brně, za války krátce internován nacisty, později komunisty v pracovních táborech; v důchodu kaplan v kostele sv. Cyrila a Metoděje v Brně-Židenicích (40. výročí úmrtí).

redakce

Vzácné jubileum

Před devadesáti lety, 2. února 1931, se narodil prof. PhDr. Jiří Sehnal, CSc, židenický farník, který zasvětil svůj profesionální život hudební vědě.

Studoval v Olomouci, pracoval nejprve v knihovnách, později v Moravském

zemském muzeu v Brně; po r. 1989 působil na univerzitách v Olomouci a v Brně. Ve své badatelské práci se věnoval dějinám hudby v 17. a 18. století zejména na Moravě, dějinám varhanářství, šlechtickým kapelám, katolické duchovní písni i dalším oblastem hudební kultury. Velké zásluhy měl při budování Památníku Leoše Janáčka v Brně, pracoval v předsednictvu jednoty Musica sacra i v dalších vědeckých a společenských organizacích u nás i v zahraničí. Je autorem významných publikací a studií z oblasti dějin hudby, také připravil k vydání díla některých autorů z období baroka, např. Adama Michny z Otradovic.

Věnoval se též pedagogické činnosti, přednášel odborné i laické veřejnosti a vykonával funkci organologa brněnské diecéze. Je držitelem medaile sv. Cyrila a Metoděje za celoživotní přínos v umělecké oblasti.

Vzpomínky pana profesora Sehnala můžeme najít například v elektronické verzi časopisu Harmonie, kde před dvěma lety vyšel článek *Muzikolog? Ne, to já nejsem* (Harmonie 01-2019-sehnal.pdf (bibemus.org)).

Děkujeme panu profesorovi nejen za péči o vzdělávání hudebních generací a oživení mnoha kulturních hodnot našeho národa, ale také za příkladnou skromnost a věrnost ve víře. Přejeme hojnost Božího požehnání!

Redakce

Z kříže sňat a Matce odevzdán

Synáčku, synu můj,
jaký to přicházíš
v betlém mé náruče?!

Tak jako tam – zas nahý,
jen navíc oděn v rány, utýraný.
Zvon srdce netluče.
Oči, vždy s hvězdami lásky
kameny víček máš přikryté.

Ty – dech dobra – a nedýcháš!
Ty – síla slabých – a nepohneš se!
Ty – vtělené Slovo – a mlčíš, mlčíš ...

Tiše, klíčem své smrti
otvíráš zámky
nového království.

Mlčky, s mečem bolesti v srdci,
pamětliva slov tvých
chci čekat na den třetí,

synáčku, synu můj, můj Králi.

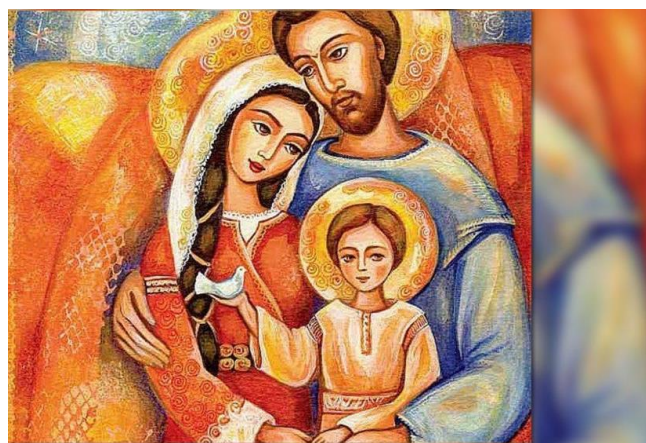
(František Trtílek)

Zprávy nejen z diecéze

Papež František oznámil na svátek Svaté rodiny svůj záměr vyhlásit od 19. března 2021 do června 2022 **Rok rodiny**.

Rok rodiny sleduje 4 cíle: vrátit pozornost apoštolské exhortaci *Amoris Laetitia*, ukazovat, že svátost manželství je dar, uschopnit rodiny (kam patří manželské páry, děti, mladí lidé, starší osoby i ti, kteří prožívají krizi) k aktivnímu apoštolátu a učit mladé lidi růst v pravdě lásky a ve vědomí sebe jako daru ve všem, čemu se věnují.

Důraz je kladen na přípravu na manželství, doprovázení manželů, setkávání rodičů, kde řeší vzdělávání dětí a zamýšlejí se nad současnými výzvami, na zapojení mladých lidí – a to vše i na farní úrovni.

Během Roku rodiny budou k dispozici mj. videa, na kterých Svatý otec společně s rodinami vysvětlí kapitoly apoštolské exhortace. Rodiny se budou sdílet o svém každodenním životě. Každý měsíc bude zveřejněno nové video s cílem podnítit pastorační zájem o rodinu v diecézích a farnostech po celém světě. Informace budou v češtině k dispozici na webu www.rodiny.cz

On-line semináře pro mládež

Křesťanský web Signaly.cz připravil vzdělávací semináře pro mladou generaci středních a vysokých škol. Každý měsíc se uskuteční seminář, který se zaměří na otázky mladých lidí nejen ve víře, ale i v běžném životě. Více informací a registrace na

<<https://signalyawards.cz/celorocni-seminare>>.

Karmelitánské nakladatelství vydalo další publikaci z řady YOUCAT, a to Kurz víry s podtitulem Vše, co je dobré vědět o křesťanství. Podtitul výstižně charakterizuje obsah knihy, která se zajímavou, poutavou a aktuální formou věnuje otázkám, které si lidé – především mladí – kladou. Například: Co víme o Bohu? Proč existuje utrpení? K čemu potřebujeme církev? Co znamená mít svatbu v kostele? Jak souvisí přikázání s láskou? Kurz víry je vhodný především pro mladé lidi, věřící i hledající, a také pro ty, kdo se v dospělosti připravují na přijetí svátostí (křest, biřmování). Může také dobře inspirovat a učit katechety i kněze, jak odpovídat na „zapeklité“ otázky.

Další užitečnou publikací je Modlitební knížka, která obsahuje základní a tradiční katolické modlitby setříděné podle témat. Může být proto dobrým pomocníkem nejen pro katechumeny.

Více na <<https://ikarmel.cz>>.

Postní pátky se svatým Josefem

8. prosince 2020 začal Rok sv. Josefa, který vyhlásil papež František. Proto i postní pátky chceme prožít s touto

výjimečnou postavou. Diecézní katechetické centrum zve na duchovní promluvy ke sv. Josefovi, které si můžete poslechnout přes Youtube kanál Katedrála Petrov v postní pátky od 18:15 (online) nebo později ze záznamu.

Program:

5. 3. 2021 - sv. Josef a práce
jáhen Jiří Dyčka

12. 3. 2021 - sv. Josef a rodina
jáhen Josef Múčka

19. 3. 2021 - sv. Josef a duchovní život
R. D. Jindřich Kotvrda

redakce dle www.biskupstvi.cz

Kdo pomáhá, ne hazarduje

Tímto rčením se určitě řídí všichni, kteří pomáhají od počátku pandemie druhým. Také těm, kdo nemají přístup k internetu, žijí sami a jsou odkázáni na rozhlasové nebo televizní přenášání bohoslužeb.

Kněží ve svých farnostech řeší vládní nařízení obsazenosti bohoslužeb každý jinak.

Někde se za určitým počtem věřících kostel uzamkne, někde jsou papírové vstupenky a jinde, tak jako u nás, je možnost přihlášení přes internet. A i když je kapacita naplněna, máme téměř každý den možnost být účastni na mši svaté online, a alespoň tak být ve spojení se svou farností a panem farářem.

Bohužel každý tu možnost nemá, zvláště starší lidé. Sledují tak TV Noe, radio Proglas, ale nejsou ve styku se svými

spolufarníky. Byli tak zvyklí celý život a najednou...setkala jsem se se s farníky, kteří si posteskli, že opravdu 3 měsíce nebyli v kostele. Dokonce tu máme devadesátiletou paní, která nebyla osobně na mši svaté 4 měsíce, a to je docela smutné, nemyslíte? Tato paní sice má internet, ale neměla šanci se aspoň jednou za týden přihlásit, vždy bylo obsazeno. Již je to však napraveno a chodí na mši svatou jednou za týden.

Pokud je ještě mezi námi někdo, kdo nemá možnost se přihlásit, klidně oslovte kteréhokoli kostelníka, rádi pomohou, poradí nebo mohou i přihlásit. Internet mají doma všichni. Setkat se s nimi můžete každou neděli v době od 11:25 do 12:05 hodin, kdy je možnost svatého přijímání v kostele. Ale neváhejte oslovit i kohokoli z farníků, i když je třeba znáte jen od vidění. Snad tato omezení v brzké době skončí nebo se aspoň zmírní.

Chtěla bych touto cestou moc poděkovat otci Petrovi za každodenní online mše svatou, za možnost svatého přijímání, za Agátu, za čtvrteční online adorace s hudebním doprovodem. Díky patří také všem varhaníkům, muzikantům a našemu milému filmovému štábu.

A nám všem přeji pevné zdraví i ohleduplnost vůči druhým. Spojme se každý den ve 20 hodin modlitbou sv. růžence za ukončení pandemie, jak nás od počátku vybízejí naši biskupové!

Na závěr si dovolím končit slovy paní Zdeny Preclíkové: „Nic netrvá věčně, protože nekonečný je jen Bůh.“

Jitka Doleželová

Otevřené farní společenství

se schází pravidelně od září už čtvrtým rokem.

Opravdu? I teď? Ano.

Modlitba není přece vázaná na prostor ani čas. Do Vánoc byla většinou možná fyzická setkání, teď jsme se už podruhé modlili první úterý v měsíci každý doma. Pokud možno v obvyklou dobu, tedy od 19. hodiny, se připojujeme k modlitbě a katechezi. Nepoužíváme internetové spojení, protože každý nemá tuto možnost.

Témata jsou vybírána podle národního úmyslu Apoštolátu modlitby, každý člen společenství obdrží i úryvek z Písma svatého a k němu malou katechezi. Celý rok se modlíme na úmysly farníků. Jednotlivé díky či prosby se zapisují, aby naše modlitba mohla být vytrvalá a konkrétní. Více informací bude k dispozici na webových stránkách farnosti <http://www.farnostzidenice.cz/> v rubrice Život farnosti.

Jste srdečně zváni.

Pokud máte vlastní modlitební úmysl, potřebujete pomoc nebo se k nám chcete připojit, kontaktujte nás e-mailem na adresu

otevrenespolecenstvi@gmail.com nebo stačí zavolat na číslo 607 827 449.

Ministranty korona nesložila

Zdravím čtenáře časopisu Siard, jako současný hlavní ministrant vám musím s radostí oznámit, že ani celosvětová

pandemie židenické ministranty zcela nepoložila na lopatky.

Začátek byl samozřejmě jako pro všechny těžký, první vlna nás posadila ostře na zadek. Z plánovaných 5 až 8 ministrantů ve všední dny na večerních, v pátek po schůzkách i kolem 20 a sobota s nedělí rovněž tak, nás ze dne na den bylo na mši 0. Bohužel vládní opatření nám neumožňovala, aby se mohl kdokoli s otcem Petrem objevit, nejen na židenických obrazkách.

Čas plynul a situace se začala lepšit. Hned začátkem června, kdy se začalo rozvolňovat, jsme nastartovali do kostela a snažili jsme se domínistrovat to, o co jsme díky pandemii přišli. Bohužel to byl jen měsíc, v červenci nám začaly prázdniny a my se po karanténním jaře rozběhli do všech koutů světa.

Začátek září vypadl slibně, proběhly první ministrantské schůzky, rozdělili jsme se do skupinek a s vedoucími jsme začali plánovat říjnovou víkendovku. Bohužel stejně jako všechny ostatní nás zasáhla druhá vlna a my se znovu stáhli od oltáře do svých domovů. Naštěstí se na rozdíl od jara už aspoň částečně dalo do kostela chodit, a tak se pro ministranty objevilo světlo na konci tunelu. Od listopadu jsme

s vedoucími vytvořili google tabulku a tam se pravidelně zapisujeme dva na každou bohoslužbu. I když je to někdy napínavé, nezůstane-li nějaké políčko v tabulce prázdné, jsou tady ministrantští vedoucí a ti těm kolotočovým s obsazením všech mší rádi pomůžou.

I když se zdá, že tu v Židenicích o ministranty není nouze, stejně vás prosím o modlitbu nejen za naše ministranty, ale za všechny na celém světě. Jsme lidé a někdy se nám ne do všeho chce, sám mám občas problém se dokopat ve všední den na večerní nebo v neděli ráno z postele, i když nebydlím od kostela zvláště daleko. Ale nakonec stojím u oltáře a jsem moc rád, že jsem šel.

Přeji proto všem ministrantům, aby u nich lenost nevítezila a nikdy nezapomněli, že slouží nejen Bohu, ale také lidem. Aby své poslání plnili zodpovědně a vedli k tomu i ostatní. A vás spolufarníky chci uklidnit, nebojte, nás jen tak nějaká vlna nespláchně.

Martin Hampl – H&M

Vzpomínka na otce Zdeňka Pospíšila

Před pěti roky 2. února 2016 překročil z vůle Všemohoucího práh věčnosti R. D. Zdeněk Vojtěch Pospíšil, který v naší farnosti působil jako výpomocný duchovní od roku 1998. Narodil se v Šaraticích 15. prosince 1933 a na kněze byl vysvěcen v roce 1973. Jeho cesta ke kněžství nebyla přímá, podle slov se sedm let neúspěšně pokoušel dostat do kněžského semináře a po tu dobu pracoval v Ostravě v podniku Restaurace a jídelny v administrativě jako kontrolor nebo kvalitař, nějaký čas snad i v nemocnici jako sanitář. Radostnou zprávu o přijetí do semináře se dozvěděl za svého pobytu ve švýcarském Fribourgu v roce 1968 a do naší republiky se vrátil v prosinci téhož roku.

Jeho místo v Židenicích bylo jeho sedmým a posledním působištěm. Předtím byl činný ve farnostech v jihomoravském pohraničí a hlavně v jihozápadní výspě brněnské diecéze ve vesnicích Dačicka, po Němcích neosídlených, z nichž nejvíce vzpomínal na Český Rudolec a Lipovec; k farním kostelům připadalo několik kostelů filiálních s jen občasnými a vesměs málo navštěvovanými bohoslužbami. Pro otce Zdeňka zvyklého na rušný městský život a pohodlí to musela být krušná doba, jistě trpěl osamělostí, k níž přispíval svými povahovými vlastnostmi. Zato za jeho pobytu v Židenicích o nudném životě nemohla být řeč, protože při nedostatku duchovních vypomáhal i v jiných

kostelích, mše svaté sloužil v klášterním kostele na Starém Brně, u sv. Jana Nepomuckého ve Starém Lískovci, u sv. Marka v Přízřenicích i v mimobrněnských kostelích, například v Želešicích, zpovídat chodil do kostela sv. Janů v Minoritské ulici.

Nevzpomínám si, kdy jsme se s otcem Pospíšilem více sblížili, a nemohlo to být jen proto, že jsme si blízcí věkem. Vždyť měl přátele i mezi mladými farníky, dnes většinou čtyřicátníky, rád se bavil i s ministranty. Nevím, čím si u nich vysloužil přezdívku „Einstein“, zda pro svou vzdělanost nebo úpravu vlasů, ale to je jedno, protože obojí vyjadřovalo vzájemně dobrý vztah. Na mně mu asi vyhovovalo, že jsem často s jeho názory a postoji nesouhlasil, a tím měl důvod se s někým přít. To ho velice těšilo, jelikož to odpovídalo jeho naturelu. Bohužel byl nadměrně až zaujatě kritický ke všemu kolem sebe. Ve všem, co jeho oči viděly a uši slyšely, spatřoval nějaké závady a chyby, ale je možné, že je ani nehledal, že se mu zjevovaly samy, avšak tato jeho

vlastnost některé lidi odrazovala. Byl citlivý na chování farníků v kostele i před ním, na jejich oblečení, na hudbu v kostele provozovanou; měl výhrady i k počínání spolubratrů. Na druhou stranu byl ochotný s kýmkoliv se podělit o své vědomosti. Debaty s ním byly velmi přínosné, protože byl neobyčejně vzdělaný, uměl několik jazyků, dobře se vyznal v otázkách věroučných, v dějinách a organizaci církve. Jsem mu vděčný za cenná poučení, která se mi od něho dostala. Byl uznávaným znalcem liturgiky. O to veseleji vyznívá skutečnost, že jednou kvůli slepeným stránkám misálu vynechal během mše svaté proměňování, což zjistil až po upozornění bdělých ministrantů. Tady platilo, že i mistr tesař se někdy utne.

Byl velmi sečtělý, své názory opíral o knihy ze své objemné knihovny, z níž mně několik publikací také půjčil. Každá knížka si však vyžádala několikadenní větrání bytu, protože byla neuvěřitelně nasáklá cigaretovým kouřem. Bez cigaret se otec Pospíšil neobešel. Kdyby byl ještě dnes mezi námi, hodně by postrádal trafikou, která donedávna stávala u autobusové zastávky před kostelem. Nakupoval v ní kuřivo a noviny, patřil k jejím stálým zákazníkům. Jednu milou, i když pedagogicky pochybnou příhodu jsem s ním zažil v restauraci u Malchrů, kde v určité době sloužila mladá servírka, která se nám oběma líbila (otci Zdeňkovi víc), do dvaceti let jí ještě něco chybělo. Chtěla si zapálit cigaretu, ale nešlo to, protože nefungoval zapalovač. Když jí otec Zdeněk galantně cigaretu zapaloval vlastním zapalovačem, dívka říkala, že by

s kouřením ráda skončila, ale že se jí to pořád nedaří. Otec ji uklidnil slovy: „Slečno, to je přece škoda teď přestat, když už to umíte“. To byl on.

Pokračující Alzheimerova choroba, která otce Pospíšila ve stáří zaskočila, neumožňovala jeho další pobyt na faře, protože vyžadoval větší lékařskou a jinou péči. Přičiněním pana faráře Beneše a farníků z řad lékařů se ho podařilo umístit v Domově svaté Anežky ve Velkém Újezdě u Jemnice na jihozápadní Moravě, v místě vzdáleném od Brna zhruba 100 km. Je to domov pro seniory se zvláštním režimem ve správě Kongregace Milosrdných sester III. řádu sv. Františka pod ochranou Sváté rodiny v Brně. Je nepravděpodobné, že by se otec mohl dostat do lepšího prostředí. Ctihodné sestry braly v úvahu jeho kněžských stav, ochotně vycházely vstříc jeho potřebám a s pochopením snášely jeho vrtochy. Dvakrát se otci podařilo vyvolat v budově požární poplach, když požární hlásič zareagoval na kouření v jeho pokoji, které je v celém objektu zakázáno.

Otec Pospíšil se v domově cítil opuštěný a ztracený, chyběl mu denní kontakt s lidmi, se kterými by si mohl popovídat, protože s místními klienty vzhledem k jejich zdravotnímu stavu to nebylo možné. Nebyl však bez návštěv. I přes odlehlost od Brna za ním přijížděli žideničtí farníci i jeho známí duchovní, velmi často ho navštěvoval pan farář z blízké Jemnice. Dostával také dopisy od našich farníků

s ujištěním, že na něho nezapomínají ve svých modlitbách. S Tomášem Doleželem jsme s lítostí sledovali, jak mu ubývaly síly tělesné i duševní, zpočátku ještě sloužil mše svaté v místní kapli, později už zůstal jen na lůžku. Po těžkém úrazu, který si způsobil pádem na pokoji, byl převezen do nemocnice v Třebíči, kde po krátké hospitalizaci v tichosti skonal. Pohřben je ve svém rodišti.

Děkuji Bohu, že jsem měl možnost ho poznat.

*Karel Krška
(redakčně kráceno)*

Mariina legie

Letos v lednu uplynulo 30 roků od založení Mariiny legie v Židenicích. Mariina legie je organizované katolické hnutí, které vzniklo 7.9.1921 v irském Dublinu.

„UDĚLEJTE VŠECHNO, CO VÁM ŘEKNE.“

V současné situaci je naše činnost omezena na minimum. Scházíme se každé pondělí přede mší svatou. Pomodlíme se všechny modlitby Mariiny legie: vzývání Ducha svatého, růženec, Magnificat – legionářské pouto a závěrečné modlitby.

Každé první pondělí obětujeme mši svatou na úmysl Mariiny legie za obrácení hříšníků a v listopadu za naše zemřelé členy. Konáme zasvěcení Třicet tři kroky s Marií k Ježíši. Máme v péči přenášení

putovní sošky Panny Marie a Pražského Jezulátka.

V této době nám také zůstal úkol pomoci některým lidem, kteří jsou na naši péči odkázáni. Už loni jsme se nemohli zúčastnit Zimní školy v Brně a Letní školy v Praze. V létě jsme navštívili senát ve Vídni. Na září připravujeme sté oslavy založení Mariiny legie ve Vídni - podle situace. Jsme připraveni plnit úkoly od našich duchovních otců.

MARIA, KRÁLOVNO NEBE A ZEMĚ,
SVĚŘUJEME TI EVANGELIZAČNÍ ÚSILÍ
MARIINY LEGIE.

ŽEHNEJ NÁM, ABYCHOM SE STALI
UŽITEČNÝMI NÁSTROJI K PROBUZENÍ
ZBLOUDILÝCH DUŠÍ, KTERÉ STÁLE
NEUZNÁVAJÍ JEŽÍŠE KRISTA JAKO
SVÉHO PÁNA A SPASITELE.

M. Mašková

Okénko do světa (2)

Žijeme v době nejistoty a pro mnohé lidi také beznaděje. Takže salesiánské heslo na rok 2021 je o naději. Chci se s vámi podělit o zkušenost našich pronásledovaných křesťanů v Pákistánu, kteří žijí denně v hrozné situaci, ale přitom jsou plni naděje a víry.

Asi si dovedete představit, že být křesťanem v Pákistánu s 230 miliony obyvatel znamená být považován za obyvatele druhé kategorie. Křesťané tam nemají tolik lidských práv, jako má muslimská většina. Reálné příběhy čtyř rodin, dvou katolických a dvou protestantských, říkají všecko: svědectví pana Amjada a jeho ženy; paní Sitary, Shabany a Mehwish jsou velmi silná. Všech 8000 členů salesiánské rodiny, kteří se dívali v lednu 2021 na jejich svědectví, bylo nejen otřeseno, ale především povzbuzeno ve víře. Díky našemu mladému kandidátu Sunilovi, který jejich svědectví natočil, se na to také můžete podívat na FCB stránkách salesiánské rodiny z východní Asie-Oceánie 2021:

<https://www.facebook.com/salesianfamilyeao/videos>.

Všechna čtyři svědectví jsou podobná. Vypráví pan Amjad: „Zastavil mě policista na ulici a ptal se, jestli jsem křesťan. Když jsem odpověděl, že jsem křesťanem, dovedl mě na stanici, tam mě mučili a vyhrožovali, že když nepřijmu islám, tak se nedostanu z vazby. Když jsem byl dlouho ve vězení, moje žena musela pracovat celý den, aby uživila celou rodinu. Ale byli jsme silní ve víře a nehradili jsme Pána Ježíše. Vzkříšený Pán mi dal svobodu a také šanci vrátit se zpět ke své rodině.“ A když se ho ptáme, co mu dodává naději v tom hrozném čase, uslyšíme jen: „Je to Boží láska a to vědomí, že jsme synové a dcery jednoho Otce. Věříme ve vzkříšeného Ježíše a nemůžeme ho zradit. Naopak, když jsme spojeni s Pánem, Ježíš nám dává svobodu a já se

můžu vrátit z vězení zpět ke své rodině. Patříme k Bohu, který je s námi v každé zkoušce.“

Podobná svědectví můžeme slyšet také z úst dalších pronásledovaných křesťanů. Paní Shabana vypráví, že na cestě z jedné svatby byl její manžel zatčen policií zcela bez důvodu a zemřel ve vězení. Celá rodina se pak protloukala životem o hladu, prodali všecko, co měli doma, aby to přežili. Děti přestaly chodit do školy a také její rodina se k ní jako k vdově už vůbec nehlásí, zůstala sama se třemi dětmi. Jen rodinná modlitba byla jejich posilou. Říká jednoduše: „Všichni mě opustili, jen Pán Ježíš mě neopustil. Prosila jsem Pána o silnou víru a dostala jsem ji. Teď pevně věřím, že jedině Bůh mi může dát něco opravdového, On nám stále naslouchá a vyslyší naše modlitby.“

Svědectví pronásledovaných křesťanů z Pákistánu nás mohou probudit ze spánku víry, nebo nás také usvědčit z naší slabé víry. Podle hodnověrných světových statistik alespoň 250 milionů křesťanů žije v zemích, kde jsou křesťané pronásledováni. Otevřme naše srdce jejich svědectví víry v této postní době a přinesme také naději těm okolo nás. Moc bych vám přál, abyste osobně potkali nějaké křesťany, kteří zažívají situaci pronásledování v Asii nebo v Africe.

Požehnaný půst a velikonoční svátky 2021.

P. Václav Klement, SDB

BIBLICKÝ TEST

Neobvykle prožívaná doba (zavřené kostely, školy, ...) nám mohla poskytnout víc času na soukromou modlitbu a četbu bible. Možná že máte celou bibli už dávno přečtenou, možná se její četbě věnujete právě nyní, v každém případě si můžete zkusit následující test. Pokud vám některé otázky přijdou obtížné, zalistujte bibli a na správnou odpověď přijďte. Pokud se vám zdají otázky naopak velmi snadné, pak gratulujeme a doufáme, že i vám test posloužil – třeba jako zpestření volného času.

U následujících biblických citátů si zkuste tipnout, kde je v bibli najdeme.

[1]

Vy přece nevíte, co bude zítra! Co je váš život? Jste jako pára, která se na okamžik ukáže a potom zmizí!

Raději byste měli říkat: „Bude-li Pán chtít, budeme naživu a uděláme to neb ono.“

a) *Jak 4, 14-15* b) *Mt 11, 29-30* c) *Zj 13, 9-10*

[2]

Kamkoli půjdeš, půjdu, kdekoli zůstaneš, zůstanu. Tvůj lid bude mým lidem a tvůj Bůh mým Bohem. Kde umřeš ty, umřu i já a tam budu pochována. Ať se mnou Hospodin udělá, co chce! Rozdělí nás od sebe jen smrt.“

a) *Gen 37, 27-28* b) *Rút 1, 16-17* c) *Sk 2, 38-39*

[3]

Obec věřících měla jedno srdce a jednu duši; nikdo z nich nenazýval něco ze svého majetku vlastním, nýbrž všechno měli společné.

a) *Jan 3, 1* b) *Gal 2, 13* c) *Sk 4, 32*

Další část testu je také tipovací. Zvolte jednu ze tří možností:

[4]

Jistě znáte vojevůdce Gedeóna, který vedl lid do boje proti Midjancům. Ano, je to ten, který se pomocí ovčího rouna tázal po Hospodinově vůli. Do boje proti obrovské přesile nepřátel nakonec vedl pouhých tři sta bojovníků vybraných Hospodinem. Původně se jich ale shromáždilo mnohem víc. Ptáme se, kolik mužů se původně shromáždilo? A proč jich nakonec poslal většinu domů?

a) *Tři tisíce. Většina z nich však neměla pořádný vojenský výcvik. Navíc bylo těžké v takovém počtu nepřátele překvapit. Na Hospodinův příkaz si vybral jen ty, kteří dobře vládli mečem i kopím.*

b) *Dvanáct tisíc. Gedeon ale neměl pro tolik mužů potravu ani zbraně. Muži byli vyhladovělí, a ještě je čekala dlouhá cesta. Snížením počtu Gedeon zabránil tomu, aby izraelské vojsko loupilo a plenilo.*

c) *Dvaatřicet tisíc. Hospodin mu nařídil, aby nejprve poslal pryč ty, kdo měli strach, a ze zbylých 10 tisíc si vybral podle způsobu, jak pili vodu z řeky. Hospodin si totiž nepřál, aby Izraelitům příliš stouplо sebevědomí. Naopak si měli uvědomit, že vítězství bylo Boží zásluhou.*

[5]

Mnozí pravidelní čtenáři bible se rádi modlí žalmy. Těch je v bibli 150. Některé jsou krátké, osm, deset veršů. Žalm 117 má jen dva verše. Víte, kolik veršů má nejdelší žalm? Pojednává o velikém úsilí těch, kdo se chtějí v každé situaci držet Hospodinova zákona a jejich důvěře, že tuto věrnost Hospodin nenechá bez odezvy.

a) 44 veršů b) 97 veršů c) 176 veršů

[6]

Který je ten zmíněný nejdelší žalm? (Už bez nápovědy.)

Ani u dalších otázek už žádné možnosti na výběr nabízet nebudeme.

Přemýšlejte a zkuste odpovědět sami.

Řešení testu naleznete na předposlední straně Siardu.

[7]

O kterých sourozencích Bible praví, že se spolu strkali od malička, dokonce předtím, než se mamince narodili? Napovíme, že z obou chlapců vzešly velmi početné národy.

[8]

Kde v Bibli nalezneme text desatera? Které přikázání je tam nejvíce rozvedeno?

[9]

Mnoho otců mělo problémy se svými syny. I v bibli se o tom píše na mnoha místech.

A byli to často otcové ve významném postavení.

Dína byla pohledná a možná i dost zvědavá. V každém případě se neměla sama vydávat do cizího města. Dva z jejích mnoha bratří však měli příliš horké hlavy a rozhodli se vzít spravedlnost do vlastních rukou, neuznávali uzavřené dohody a ve výsledku spáchali právě oni velké bezpráví.

Chovali se lstivě, nedodrželi úmluvu, přesto že otec jejich budoucího švagra Šekema se choval velmi vstřícně a přijal jejich podmínky včetně obřízky. Zavraždili jej a pobili i všechny muže města. Následně pak další jejich bratři město vyloupili, zajali ženy a děti, takže nakonec všem nezbývalo než uprchnout před strašnou pomstou jinam. Jak se ti dva bratři jmenovali a kdo byl jejich otec?

[10]

Další příběh bible mluví o dvou velmi nevychovaných synech, jmenovali se Chovní a Pinchas. Zneužívali svého postavení a dělali si, co se jim zlíbilo. Bible říká, že to byli ničemníci a neznali se k Hospodinu.

Uplatňovali vůči lidu tento kněžský řád: Kdykoli někdo připravil obětní hod, přicházel kněžský mládenec s trojzubou vidlicí, právě když se maso vařilo. Vrazil ji do kotle nebo do hrnce, do kotlíku nebo do pekáče a co vidlice zachytila, to si bral kněz pro sebe. Pokud se někdo ohradil, brali si obětní dary i násilím. Hřích těch mláďenců byl před Hospodinem nesmírně veliký, protože lidé znevažovali Hospodinovy obětní dary.

Kdo byl jejich otec, který zřejmě dbal o blaho svých synů víc než o Hospodina a jehož synové pak na svoje chování krutě doplatili?

[11]

Kdo si umí představit bolest otců, jejichž synové připravili o život svého bratra? Od dob Adama, který oplakával svého syna Ábela, jich byla také celá řada.

Kdo byl otcem těchto synů: Amnón se zamiloval do své sestry Támar a když mu nechtěla být po vůli, zmocnil se jí násilím. Další syn za to svého bratra nenáviděl a dal jej usmrtit.

Dlouho pro něj otec truchlil, a to ještě nevěděl, že to je jenom počátek rodinné rozepře, která přeroste v otevřený boj proti němu samotnému. Jak se jmenoval syn, který se nakonec pustil do války proti otcovi?

[12]

Když byli apoštol Pavel a Silas hlásat evangelium ve Filippách, byli opět pronásledováni těmi, kterým nebylo jejich působení vhod. Byli bičováni, vsazeni do vězení a jejich nohy sevřel žalárník kládou. Co v této velmi krušné situaci dělali?

[13]

Apoštol svatý Pavel kázal a mluvil někdy velmi dlouho – až do půlnoci. Jakýsi jinoch jménem Eutychos byl Pavlovou řečí unaven a usnul. Co se mu přihodilo? (Nebezpečí dlouhých kázání.)

[14]

V kánonu bible jsou čtyři evangelia. Každé začíná jinou událostí, jiným popisem. Podle těch začátků mají evangelisté přiřazeny svoje atributy, se kterými bývají zobrazováni. O čem jsou ty úvodní verše?

[15]

Možná bude obtížnější vzpomenout si, čím které evangelium končí. Také to není všude stejné.

[16]

Kde je v bibli zmínka o Besaleelovi s Oholíabem, dvou velmi zručných řemeslnících, kteří měli navíc fištróna (Bible říká, že pracovali s vynalézavostí.)?

Řešení biblického testu

[1a], [2b], [3c],[4c],[5c],[6 Žalm 119],[7-Gn 25, 22-23 * Děti se však začaly v jejím těle strkat. Hospodin řekl Rebece: „Ve tvém životě jsou dva pronárody. Oba národy se rozejdou, jen co z tebe vyjdou.“ Ano, byli to Ezau a Jákob.],[8-Je tam dvakrát. V Ex 20. kap. a Dt 5. kap. Nejvíce rozvedeno je 1. a 2. přikázání.],[9- Šimeón a Lévi, jejich otec byl Jákob (viz Gn 34. kap.)), [10- kněz Élí (viz 1. Sam, 2. kap.)), [11- Proti svému otci, králi Davidovi se pustil do boje jeho syn Abšalóm. (2. Sam 13)], [12- viz Sk 16, 25 *], [13- Sk 20, 9-12 *],[14- **Matouš** bývá zobrazován s osobou **člověka** a jeho evangelium začíná rodokmenem Ježíše Krista jako člověka. Je zajímavé, že je to vlastně rodokmen sv. Josefa, jeho pěstouna, nikoli skutečného otce. **Marek** začíná kázáním Jana Křtitele na poušti a bývá zobrazován se **znamením lva**, protože na poušti lvi žili. **Lukáš** vypráví o Zachariášově oběti a **býk** (jeho znamení) býval obětním zvířetem. Prolog **Janova** evangelia je básnickým hymnem a vzlétá k výšinám jako **orel**.],[15- Matouš a Marek končí vysláním učedníků, Lukáš končí příslibem seslání Ducha svatého a příkazem „zůstaňte ve městě, dokud nebudete vyzbrojeni mocí z výsosti“. Jan končí poslední kapitolu trojí otázkou Krista, zda jej Petr miluje, Petrovým vyznáním a v dovětku pak evangelista ujišťuje, že Ježíš vykonal ještě mnoho jiných věcí, které evangelista nezaznamenal.],[16- Ex 36, 1-2 *]

Zajímavé čtení o bibli naleznete např. i na <https://www.rozhlas.cz/nabozenstvi/bible>.

IMPULSY PAPEŽE FRANTIŠKA PRO POSTNÍ DOBU

Převzato od Místní skupiny České křesťanské akademie, z.s.

Půst?

1. Usmívej se, křesťan je vždy radostný!
2. Děkuj (i když nemusíš).
3. Řekni druhému, že ho máš rád.
4. Radostně pozdrav lidi, které potkáš každý den.
5. Vyslechni povídání druhého bez posuzování, s láskou.
6. Zastav se, abys pomohl.
Bud' pozorný k tomu, který tě potřebuje.
7. Povzbud' někoho.
8. Uznej úspěchy a kvality druhého.
9. Odděl to, co nepoužíváš, a daruj to potřebnému.
10. Pomoz někomu, aby si mohl odpočinout.
11. Napomeň s láskou, nemlč ze strachu.
12. Bud' jemný a citlivý k těm, které máš kolem sebe.
13. Uklid' nebo vyčisti nějaký nepořádek doma.
14. Pomoz druhému překonat jeho potíže.
15. Zatelefonuj nebo navštiv své rodiče (nebo někoho osamělého).

Lepší způsob postu

1. Posti se od negativních slov, mluv zdvořile.
2. Posti se od nespokojenosti, naplň se vděčností.
3. Posti se od hněvu a naplň se mírností a trpělivostí.
4. Posti se od pesimismu a naplň se nadějí a optimismem.
5. Posti se od starosti a naplň se důvěrou v Boha.
6. Posti se od stížnosti a syť se prostými věcmi života.
7. Přestaň živit napětí a naplň se modlitbou.
8. Posti se od hořkosti a smutku a naplň srdce radostí.
9. Posti se od egoismu a sobectví a naplň se soucitem k druhým.
10. Posti se od neodpuštění a naplň se smířením.
11. Posti se od slov a naplň se tichem, abys naslouchal druhým.

... a bud' si jistý, že to prospěje tobě i mnoha lidem